C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21rji-1063/2025 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-22063821-03-21rji-26082025 Judecător: Rodica Chistruga

D E C I Z I E
În Numele Legii

16 decembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avîn în componența sa:
Președintele de complet, judecătorul: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat în ordine de recurs, recursul avocatului Daniela Botezatu în interesele condamnatului Lincauțan Ion declarat împotriva ***încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 31 iulie 2025*** prin care a fost respinsă cererea avocatului Bargan Alexandru în interesele condamnatului Lincauțan Ion cu privire la aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX de la proclamarea Indepentenței RM, nr. 243 din 24.12.2021,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul,-

C O N S T A T Ă:

La 06 mai 2022, în cadrul Judecătoriei Orhei, sediul Central a parvenit spre examinare cererea depusă de avocatul Alexandru Bargan, care acționează în interesele condamnatului Lincauțan Ion Fiodor cu privire la aplicarea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021.

În motivarea cererii avocatul condamnatului a indicat că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019, Lincăuţan Ion fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 206 alin. (1), lit. a) şi 220 alin. (2), lit. a) Cod penal şi în baza acestor Legi, cu aplicarea art. 70 alin. (3^1) Cod Penal i s-a stabilit definitiv pedeapsa cu închisoare pe un termen de 11 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe un termen de 4 ani.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2019, a fost respins, ca fiind nefondat, apelul declarat de avocatul Micu Andrei în numele inculpatului, menținând sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019, privindu-1 pe Lincauţan Ion.

Prin decizia CSJ din 19 mai 2020, recursul înaintat de către condamnat şi apărătorul său a fost declarat inadmisibil.

În baza acestei cauze penale a fost reținut la 16 martie 2018 şi de atunci execută sentința din 08 februarie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani. La data de 24 decembrie 2021 a fost adoptată Legea amnistiei nr. 243 şi publicată la 31.12.2021 în Monitorul Oficial, în vigoare potrivit art. 14 din Lege, începând cu data publicării în Monitorul Oficial.

Astfel, prin răspunsul primit, Directorul interimar al Penitenciarului nr. 18 - Adrian Paterău, a comunicat precum că „amnistia nu se aplică în cazul săvârșirii de infracțiuni prevăzute la art. 166^1 alin. (2)-(4), precum şi persoanelor care au săvârșit infracțiuni prevăzute la art. 171-175^1 , 201, 206, 208, 208^1 şi 208^2 Cod penal. ”

Nu este de acord cu un astfel de răspuns, pe care îl consideră absolut eronat şi incorect. În susținerea poziției sale invocă că teoria dreptului penal spune că atunci cînd două legi cu aceeași forță juridică (atît Codul penal cît şi Legea amnistiei sunt legi organice) se contrazic, se aplică legea mai nouă, care în cazul dat este evident - Legea amnistiei. O altă regulă ce urmează a fi subliniată este că, în caz de concurență a două norme juridice, dintre care una este specială, atunci aplicabilă este norma juridică specială. Prin urmare, Legea amnistiei este una specială prin noțiune, titlu, origine, comparativ cu Codul Penal. Nu în ultimul rând legile penale au la bază o serie de principii generale în ceea ce privește faptul că subiecților vizați de legea penală întotdeauna se aplică legea mai blindă, reieșind din principiul umanismului, democratismului, şi retroactivității/ultraactivității legii penale mai blânde.

Așadar, solicită avocatul aplicarea în privința condamnatului Lincăuţan Ion a prevederilor Legii nr. 243 cu privire la amnistie şi reducerea termenului definitiv de pedeapsă în baza art. 7 alin. (1) pct. c) cu 1/5, adică 2 ani 2 luni şi 12 zile.

Prin *încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central nr. 21ji-429/2022* din 01 august 2022, a fost admisă cererea depusă de avocatul Alexandru Bargan, care acționează în interesele condamnatului Lincauțan Ion Fiodor, cu privire la aplicarea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021.

În temeiul art. 7 alin.(1) lit. e) al Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, s-a redus termenul de pedeapsă stabilit condamnatului

Lincauțan Ion Fiodor prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 1-289/18, din 08.02.2019, cu 3 (trei) ani 8 (opt) luni.

Invocând ilegalitatea încheierii judecătorului de instrucție, directorul Penitenciarului nr. 18 Brănești, Eugeniu Savca, a declarat recurs solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea încheierii cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea condamnatului privind aplicarea amnistiei.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat faptul că la examinarea cererii în cauză s-a constatat că, Lincăuţan Ion a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019 şi recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (1). lit. a) şi art. 220 alin. (2). lit. a) Cod penal şi în baza acestor Legi cu aplicarea art. 70 alin. (3^1) Cod Penal i s-a stabilit definitiv pedeapsa cu închisoare pe un termen de 11 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe un termen de 4 ani.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2019, a fost respins, ca fi nefondat, apelul declarat de avocatul Micu Andrei în numele inculpatului, menținând sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019, privindu-1 pe Lincauţan Ion.

Prin Decizia CSJ din 19 mai 2020, recursul înaintat de către condamnat şi apărătorul său a declarat inadmisibil.

Lincauțan Ion a fost reținut în baza acestei cauze penale la 16 martie 2018 și de atunci execută sentința din 08 februarie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Indică recurentul că conform art. 107 Cod Penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei, iar in conformitate cu art. 107 alin. (3) Cod Penal, amnistia nu se aplică în cazul săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 166^1 alin. (2)-(4), precum şi persoanelor care au săvârșit asupra minorilor infracțiuni prevăzute la an. 171-173^1, 201, 206, 208, 208^1 şi 208^2. Argumentele judecătorului de instrucție, ce țin de abrogarea alin. 2) art. (7) al Legii nr. 243/2021, fapt ce ar permite aplicarea față de condamnatul Lincauţan fon Fiodor, reducerea pedepsei cu o cincime sunt absolut nefondate. Legislatorul a dispus respectivele modificări a legii cu privire la amnistie, doar pentru a ajusta respectiva lege specială la restricțiile stabilite prin Legea organică şi anume dispozițiile art. 107 alin. (3) CP care cert stabilește restricții de aplicare a amnistiei pentru o anumită categorie de infracțiuni, inclusiv pentru art. 206 alin. (1), lit. a) Cod Penal, articol în baza căruia a şi fost condamnat Lincauţan Ion Fiodor.

La caz, se atestă că prevederile art. (1) alin. 1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, au fost încălcate expres de către judecătorul de

instrucție, deoarece condamnatul Lincauţan Ion Fiodor nu a fost evaluat psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus cît şi caracterizat pozitiv pe parcursul executării pedepsei, dacă persoana respectivă cade sub incidența prevederilor art. 7.

În acest sens. Penitenciarul nr. 18-Brăneşti, notează că conform Legii privind amnistia, și anume conform art. 1 alin. (1) prevede expres condiții fără respectarea cărora nu poate fi pusă spre examinare cererea şi anume: prezentarea dovezilor despre caracteristica pozitivă pe parcursul executării pedepsei, raportul evaluării psihologice că condamnatul care urmează a fi amnistiat prezintă un risc de recidivă mediu sau redus, iar întrunirea acestor condiții urmează a fi stabilită prioritar de către comisia specială, instituită, în acest sens, în cadrul fiecărei instituții care pune în executare pedeapsa.

Astfel, reieșind din interdicțiile stabilite de art. 107 alin. (3) Cod Penal cât şi din condiționarea expresă a prevederilor art. (1) alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea ai XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, Penitenciarul Brănești consideră că cererea depusă de avocatul Alexandru Bargan în interesele condamnatului Lincăuţan Ion Fiodor, urma a fi respinsă ca fiind neîntemeiată şi nefondată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2023 s-a admis recursul directorului Penitenciarului nr. 18 Brănești, Eugeniu Savca, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 01 august 2022, casează integral încheierea și trimisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 26 septembrie 2024 s-a declinat competența Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana de la examinarea cererii condamnatului Lincauțan Ion privind aplicarea actului de amnistiei în favoarea Judecătoriei Bălți.

La 02 martie 2025, avocatul Daniela Botezatu, reprezentând interesele condamnatului Ion Lincăuțan, a înaintat Curții Supreme de Justiție o cerere de strămutare a examinării cauzei la Judecătoria Chișinău. Potrivit cererii înaintate, s-a invocat că Ion Lincăuțan a executat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 8 februarie 2019 în Penitenciarul nr. 18 – Brănești, fiind eliberat la 14 noiembrie 2022. Avocatul consideră că Judecătoria Orhei era instanța competentă să examineze cauza. De asemenea, avocatul susține că Judecătoria Chișinău și-a declinat eronat competența în favoarea Judecătoriei Bălți, având în vedere că, la momentul declinării, Ion Lincăuțan se afla în detenție în Penitenciarul nr. 11 – Bălți, în temeiul unei măsuri preventive dispuse într-un alt dosar penal. Avocatul argumentează că Lincăuțan are calitatea de inculpat în alte cauze pendinte la Judecătoria Chișinău, iar strămutarea cauzei ar asigura o soluționare mai obiectivă, rapidă și completă, contribuind la desfășurarea normală a procesului.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 martie 2025 s-a remis cererea avocatului depusă în interesele condamnatului Lincauţan Ion privind examinarea posibilității aplicării prevederilor Legii nr.243 cu privire la amnistie, către Curtea Supremă de Justiție pentru rezolvarea conflictului de competență.

Prin încheierea cu privire la cererea de strămutare din 06 martie 2025, Curtea Supremă de Justiție a respins cererea de strămutare înaintată de avocatul Daniela Botezatu în interesele condamnatului Ion Lincăuțan.

Ținând cont de actele preparatorii examinării prezentei cauze, prin *încheierea Judecătoarei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2025* s-a respins cererea avocatului Daniela Botezatu în interesele condamnatului Lincăuțan Ion privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cadrul cererii avocatului Alexandru Bargan în interesele condamnatului Lincăuțan Ion privind aplicarea Legii nr. 243 cu privire la amnistie.

S-a refuzat ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei„ amnistia nu se aplică” din conținutul alin. (3) art. 107 din Codul penal, în coraport cu art. 1 alin. (3), art. 20, art. 23 și art. 54 din Constituție pe motiv că există o hotărâre anterioară a Curţii Constituţionale având ca obiect similar prevederile contestate.

La fel, prin *încheierea Judecătoarei Bălți, sediul Central din 08 iulie 2025* s-a respins cererea condamnatului Lincăuțan Ion privind numirea expertizei judiciare psiholigice independente de evaluare a riscului de recedivă în privința condamnatului Lincăuțan Ion.

Fiind dispusă examinarea cauzei în fond de către Judecătoria Bălți, sediul Central, prin încheierea din 31 iulie 2025 cererea depusă de avocatul Alexandru Bargan în interesele condamnatului Lincauțan Ion cu privire la aplicarea Legii nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenţei Republicii Moldova, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

În temeiul și în ordinea prevăzută de art. art. 439, 444 Cod de procedură penală soluția judiciară a fost atacată cu recurs de avocatul Daniela Botezatu în interesele condamnatului Lincauțan Ion care, exprimându-și dezacordul cu încheierea instanței, solicită remiterea cauzei la o nouă rejudecare, în instanța de fond, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului înaintat, apărătorul și-a susținut obiecțiile pe următoarele aspecte:

În primul rând, avocatul a trecut în revistă faptul că, instanța de judecată nu a fost compusă potrivit legii, or se atestă cu certitudine că competentă în examinarea cauzei respective este Judecătoria Orhei, fiind instanța de judecată din raza de activitate a instituției penitenciare în care condamnatul Lincauțan Ion execută pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 1-289/18 din 08.02.2019.

În al doilea rând, avocatul a punctat că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în condițiile în care, în urma analizei circumstanţelor speței conchide fără echivoc că cererea avocatului Alexandru Bargan, înaintată în numele și interesele condamnatului Lincauțan Ion, privind aplicarea actului de amnistie în privința acestuia, în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nu a fost examinată potrivit procedurii prevăzute de lege, fiind respinsă în mod arbitrar, fără examinarea acesteia în cadrul comisiei speciale, fără audierea condamnatului, fără supunerea cererii unui vot de către toți membrii comisei, etc., fiind lezat astfel drepturile fundamentale ale condamnatului Lincauțan Ion, în mod special dreptul la un proces echitabil din care derivă și dreptul de acces la justiție, garantat de art. 6 din CEDO.

Mai mult de atât, potrivit art. 9 din Legea nr. 243 din 24.12.2021, persoanele condamnate pentru concurs de infracțiuni se amnistiază pentru fiecare infracțiune în parte, dacă vreuna dintre acestea întrunește condițiile prezentei legi.

Astfel, chiar și în ipoteza în care Comisia Specială a Penitenciarului Nr. 18 – Brănești decidea, potrivit procedurii legale, asupra imposibilității aplicării actului de amnistie în privința lui Lincauțan Ion în partea privind condamnarea acestuia în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal, totuși, Comisia Specială urma să decidă, în temeiul art. 9 din Legea nr. 243 din 24.12.2021, asupra aplicării actului de amnistie în privința lui Lincauțan Ion, în partea privind condamnarea acestuia în legătură cu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 Cod penal, și doar după respectarea tuturor garanțiilor și a rigorilor procesual-penale, care implică inclusiv evaluarea riscului de recidivă, în cadrul procedurii privind examinarea cererii privind aplicarea actului de amnistie în privința lui Lincauțan Ion, urma să decidă asupra întrunirii condițiilor de către condamnat în vederea înaintării unui demers în instanța de judecată, pe când în speța dedusă judecății, de către administrația instituției penitenciare a fost viciată această procedura, fiind încălcat dreptul condamnatului Lincauțan Ion la aplicarea în privința acestuia a actului de amnistie, deși ultimul întrunea toate condițiile necesare prevăzute de lege în acest sens.

<u>În continuare</u>, Colegiul penal constată faptul că, avocatul Daniela Botezatu în interesele condamnatului Lincauțan Ion și-a manifestat dezacordul și cu încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2025 prin care s-a respins cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, solicitând astfel admiterea recursului, casarea acesteia, admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei ,, *amnistia nu se aplică*,, de la art. 107 alin. (3) Cod penal în raport cu art. 1 alin. (3), art. 20, art. 23, și art. 54 din Constituția RM.

În motivarea recursului, avocatul a susținut ca fiind nefondată respingerea de către instanța de judecată a cererii privind ridicarea excepției de

neconstituționalitate a sintagmei „*amnistia nu se aplică*” din conținutul alin. (3) art. 107 din Codul penal, în coraport cu art. 1 alin. (3), art. 20, art. 23 și art. 54 din Constituție, pe motiv că chipurile ar exista o hotărâre anterioară a Curţii Constituţionale având ca obiect prevederile contestate, or instanța nu indică care ar fi acea hotărâre anterioară a Curții Constituționale care ar avea ca obiect controlul constituționalității sintagmei „*amnistia nu se aplică*” din conținutul alin. (3) art. 107 din Codul penal.

Astfel, în viziunea apărării, sintagma „*amnistia nu se aplică*” de la art. 107 alin. (3) Cod penal limitează dreptul persoanei de acces la justiție, generând concluzia precum că persoana condamnată pentru săvârșirea unor infracțiuni din cele enumerate în conținutul art. 107 alin. (3) Cod penal nu poate înainta o cerere privind aplicarea actului de amnistie, fiind astfel o dispoziție ce îngrădește dreptul de acces la justiție și contradictorie cu prevederile art. 7 din Legea nr. 243/2021, ceea ce în viziunea apărării contravine principiului statului de drept garantat de art. 1 alin. (3) din Constituție.

De asemenea, Colegiul penal constată faptul că, avocatul Daniela Botezatu în interesele condamnatului Lincauțan Ion și-a manifestat dezacordul și cu încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 08 iulie 2025, solicitând astfel admiterea recursului, casarea soluției adoptate, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi soluții privind dispunerea efectuării expertizei judiciare psihologice, independente, de evaluare a riscului în privința lui Lincauțan Ion.

În motivarea recursului, avocatul a susținut ca fiind nefondată respingerea de către instanța de judecată a cererii privind dispunerea efectuării expertizei judiciare psihologice, independente, de evaluare a riscului în privința lui Lincauțan Ion, or, prima instanță deși examinează cererea condamnatului privind aplicarea actului de amnistie în privința unei persoane condamnate, indică în conținutul încheierii în mod absurd precum că condamnatul ar fi avut posibilitatea să solicite efectuarea expertizei privind stabilirea riscului de recidivă în cadrul urmăririi penale, circumstanțe care pe lîngă faptul că nu corespund circumstanțelor examinării cauzei, or, cererea de aplicare a actului de amnistie se examinează la etapa executării de către condamnat a pedepsei penale, mai sunt lipsite de raționament logic, or, cum putea fi solicitată de către condamnat expertiza psihologică pentru stabilirea riscului de recidivă la etapa urmăririi penale, ceea ce per ansamblu relevă caracterul ilegal al încheierii respective, precum și încălcarea intenționată de către instanță a normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Într-o altă ordine de idei, susține recurentul că, prima instanță la emiterea încheierii contestate nu a ținut cont de argumentele apărării în vederea dispunerii efectuării expertizei, ci în mod abuziv, a respins cererea apărării pe motive care sunt lipsite de logica juridică și suport probatoriu, mai mult de atât, fiind înaintată o cerere similară privind dispunerea efectuării expertizei judiciare psihologice,

independente, de evaluare a riscului de recidivă în privința lui Lincauțan Ion, instanța a respins în mod abuziv cererea respectivă, fără a acorda dreptul apărării de a se expune pe marginea cererii, fiind respinsă fără audierea participanților la proces, inclusiv fără audierea autorului cererii și a condamnatului, circumstanțe care se desprind din înregistrarea audio a ședinței de judecată, considerente din care, încheierea contestată urmează a fi casată, cu admiterea cererii privind dispunerea efectuării expertizei judiciare psihologice, independente, de evaluare a riscului de recidivă în privința lui Lincauțan Ion.

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței de a examina recursul în baza probelor anexate la dosar.

Examinând materialele prezentate, în raport cu motivele recursurilor declarate, Colegiul penal consideră justificat de a admite cererea de recurs depusă de avocatul Daniela Botezatu în interesele condamnatului Lincauțan Ion împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Central din 31 iulie 2025 cu casarea acesteia integrală și a remite cauza respectivă la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată, inclusiv admițînd și cererilor de recurs depuse împotriva încheierelor Judecătoriei Bălți sediul Central din 11 iunie 2025 și 08 iulie 2025, reieșind din următoarele considerente:

Conform art. 437 alin. (1), pct. 4) Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.* alin. (2) *Încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentinţa, cu excepţia cazurilor cînd, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.*

Potrivit art. 448 alin. (1) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs*.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct.2) lit. c), d) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii:* ***dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare***.

Aderent, Colegiul penal ține a fi esențial speței inclusiv temeiul lit. d) același articol, potrivit căreia, ***dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs.***

Conform art. 469 Codul de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, şi anume: 1) liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen (art.91*

din Codul penal); 2) înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă (art .92 din Codul penal); 3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art. 95 din Codul penal); 4) amînarea executării pedepsei pentru femeile gravide şi persoanele care au copii în vîrstă de pînă la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amînării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate; 5) reabilitarea judecătorească (art.4722 din Codul penal); 6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal); 7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau închisoare (art. 64 din Codul penal); 8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunităţii cu închisoare (art. 67 din Codul penal); 9) anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate (art. 90 şi 91 din Codul penal); 10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa; 11) executarea sentinţei în cazul existenţei altor hotărîri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluţionată la adoptarea ultimei hotărîri; 12) computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluţionată la adoptarea hotărîrii de condamnare; 13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical alienaţilor (art. 101 din Codul penal); 131) internarea forţată într-o instituţie ftiziopneumologică (art.961 din Codul penal); 14) liberarea de pedeapsă sau uşurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situaţiei (art.10 şi 101 din Codul penal), precum şi excluderii din hotărîrea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată; ***15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art. 295 din Codul de executare);*** *16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripţie ale executării sentinţei de condamnare (art.97 din Codul penal); 17) explicarea suspiciunilor sau neclarităţilor care apar la punerea în executare a pedepselor; 171) constatarea condiţiilor de detenţie a condamnaţilor; 18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnaţi.*

Art. 107 alin. (1) Codul penal stabileşte că, *amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.* alin. (3) Amnistia nu se aplică în cazul săvîrşirii de infracţiuni prevăzute la art. 166^1 alin.(2)–(4), precum şi persoanelor care au săvîrşit asupra minorilor infracţiuni prevăzute la art.1 71–175^1, 201, 206, 208, 208^1 şi 208^2.

Potrivit art. 272 alin. (1) Codul de executare, *în cazul amnistiei, în temeiul art. 107 din Codul penal, care liberează condamnatul de executarea în continuare a pedepsei, fie reduce pedeapsa sau o comută, instituţiile şi organele care asigură*

executarea categoriei respective de pedeapsă examinează aplicabilitatea actului de clemenţă fiecărui condamnat şi, după caz, cu acordul condamnatului, înaintează un demers instanţei de judecată competente conform art. 470 din Codul de procedură penală. La demers se anexează dosarul personal al condamnatului, dovezile motivelor de fapt şi de drept invocate. Demersul se judecă în condiţiile Codului de procedură penală.

În sensul prevederilor legale enunțate, *amnistia* reprezintă o cauză care stinge raportul penal de conflict sub aspectul pedepsei, ce constă în actul de clemență al legiuitorului care, din rațiuni de politică penală sau socială, renunță la dreptul de a aplica sancțiuni de drept penal persoanelor care au comis anumite infracțiuni.

Justificarea aplicării unui act de clemență, cum este amnistia, prin care persoanele, ce au comis infracțiuni, sunt liberate de răspundere şi pedeapsă penală, necesită evaluarea unui şir de factori cum ar fi: impactul pe care îl va produce asupra societății, componentele de infracțiune şi categoriile de persoane în privința cărora urmează să se extindă actul dat, structura populației penitenciare, efectul pe care îl va produce asupra numărului populației penitenciare, frecvența aplicării unor asemenea acte şi raționalitatea aplicării actului respectiv la momentul dat.

La data de 24 decembrie 2021 a fost adoptată şi la 31 decembrie 2021, a intrat în vigoare Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independentei Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 1 din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, *prezenta lege se aplică condiționat şi exclusiv persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2–5, 7, 8. Aplicarea amnistiei față de persoanele condamnate se decide de comisiile speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate (în continuare – comisii speciale), instituite, în acest sens, în cadrul fiecărei instituții care pune în executare pedeapsa, din reprezentanți ai Administrației Naționale a Penitenciarelor, ai Inspectoratului Național de Probațiune, precum şi din experți psihologi judiciari atestați. Comisiile speciale se instituie prin ordinul ministrului justiției şi activează în baza unui regulament-cadru aprobat prin ordinul ministrului justiției. În temeiul deciziilor comisiei speciale, instituția care pune în executare pedeapsa inițiază demersurile către instanțele de judecată competente privind aplicarea prevederilor prezentei legi. Aplicarea amnistiei față de persoanele bănuite, învinuite se decide de procuror, la faza de urmărire penală, iar față de persoanele inculpate care cad sub incidența art.2 alin.(4) – de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei. Persoana bănuită, învinuită poate*

înainta personal sau prin intermediul unui avocat un demers către instanța de judecată privind examinarea posibilității aplicării amnistiei doar dacă a fost refuzată de procuror. Persoana condamnată poate înainta personal sau prin intermediul unui avocat un demers către instanța de judecată privind examinarea posibilității aplicării amnistiei doar dacă a fost refuzată de comisia specială.

Colegiul penal, verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate cu recurs concluzionează că, la judecarea cauzei în instanța de fond au fost admise erori de drept, ***care nu sunt susceptibile de a fi reparate în procedura de judecare a recursului***, motiv pentru care încheierea prin care instanța s-a expus asupra fondului cauzei urmează a fi casată integral cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată, în vederea înlăturării acestor erori.

Astfel, potrivit înscrisurilor anexate, Colegiul penal constată că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.02.2019 Lincauțan Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, prin aceiași sentință fiind recunoscut vinovat și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni închisoare. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani.

În baza art. 85 Cod penal la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.05.2016 pe un termen de 1 ani, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa pe un termen de 11 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de implicarea persoanelor minore pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei lui Lincauțan Ion s-a calculat din momentul pronunțării sentinței 08.02.2019 și în conformitate cu art. 88 Cod penal s-a inclus perioada aflării în arest din 16.03.2018 pînă la 08.02.2019.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05.12.2019 s-a respins ca fiind nefondat, apelul declarat de avocatul Micu Andrei în interesele inculpatului Lincauțan Ion împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.02.2019. Termenul executării pedepsei s-a calculat de la 05.12.2019 cu includerea în acest termen a perioadei arestului preventiv de la 16.03.2018 pînă la pronunțarea deciziei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19.05.2020 recursul înaintat de condamnat și apărătorul său a fost declarat inadmisibil.

La 16 martie 2022 avocatul Alexandru Bargan în interesele condamnatului Lincauțan Ion a depus în adresa Penitenciarului nr. 18 Brănești cerere privind

examinarea posibilității de aplicare a prevederilor Legii nr. 243 cu privire la amnistie (*f.d. 7*).

Prin răspunsul directorului interimar al Penitenciarului nr. 18 Brănești, Adrian Paterău cu nr. 5/1711 din 26.04.2022, s-a refuzat în aplicarea actului de amnistie, făcându-se referire la prevederile art. 107 alin. (3) Cod penal, conform căruia amnistia nu se aplică în cazul săvîrșirii de infracțiuni prevăzute art. 166^1 alin. (2)–(4), precum şi persoanelor care au săvîrşit asupra minorilor infracţiuni prevăzute la art. 171–175^1, 201, 206, 208, 208^1 şi 208^2 (*f.d. 8*).

La 06 mai 2022, avocatul Bargan Alexandru în interesele lui Lincauțan Ion s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere privind aplicarea Legii nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenţei Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 31 iulie 2025 instanța de judecată a respins ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Alexandru Bargan în interesele condamnatului Lincauțan Ion cu privire la aplicarea Legii nr.243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova.

Pentru a ajunge la concluzia dată, instanța de judecată a reținut faptul că, ultimul a fost evaluat cu comportament negativ, iar corectarea și reducarea condamnatului este irealizabilă, ultimul urmând să execute în continuare pedeapsa stabilită prin hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă.

Analizând în ordine de recurs raționamentele expuse de prima instanță, Colegiul penal ține a menționa faptul că, soluția adoptată nu poate fi asimilată, în condițiile în care judecarea cauzei a avut fără o apreciere obiectivă a argumentelor invocate de apărare în albia aplicării actului de amnistiei precum și argumentelor pe care instanța urma să le formuleze în vederea justificării respingerii actului de clemență.

Totuși, inițial, Colegul penal va respinge ca fiind neîntemeiat argumentul avocatul Daniela Botezatu în interesele condamnatului Lincauțan Ion cu privire la faptul *necompunerii potrivit legii a instanței de judecată,* or argumentul dat deja a primit acoperirea necesară prin examinarea chestiunii date de către Curtea Supremă de Justiție prin încheierea din 06 martie 2025, *fiind astfel respinsă cererea de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad*, nefiind astfel necesar de a interveni în ordine de recurs asupra acesteia.

Aferent, instanța de recurs găsește totuși a fi fondat argumentul recurentei cu privire la faptul că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Or, în urma analizei circumstanțelor speței, cererea avocatului Alexandru Bargan, înaintată în numele și interesele lui Lincauțan Ion privind aplicarea actului de amnistie în privința acestuia, în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind

amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova ***nu a fost examinată potrivit procedurii prevăzute de lege***, fiind respinsă în mod facil, ***fără examinarea acesteia în cadrul comisiei speciale***, fără audierea condamnatului, ***fără supunerea cererii unui vot de către toți membrii comisei,*** etc., *fiind lezat astfel condamnatul Lincauțan Ion în drepturile sale fundamentale, în mod special dreptul la un proces echitabil din care derivă și dreptul de acces la justiție, garantat de art. 6 din CEDO*.

Aceasta pentru că, Colegiul penal relevă că, amnistia reprezintă, în sine o cauză reală de excludere a răspunderii penale, având ca efecte cu privire la toți participanții la săvârșirea infracțiunii, însă, deoarece aceasta este incidentă *in rem*, și nu *in personam*, consecințele pot surveni numai dacă sunt îndeplinite anumite condiții personale, iar, prin intermediul prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021, legiuitorul indică expres condițiile fără respectarea cărora nu poate fi pusă spre examinare cererea şi anume: ***prezentarea dovezilor despre caracteristica pozitivă pe parcursul executării pedepsei, raportul evaluării psihologice că condamnatul care urmează a fi amnistiat prezintă un risc de recidivă mediu sau redus***, or *întrunirea acestor condiții urmează a fi stabilită prioritar de către comisia specială, instituită, în acest sens, în cadrul fiecărei instituții care pune în executare pedeapsa*

Cu referire la *primul aspect* prevăzut de legiuitor, instanța de recurs remarcă, că constatarea comportamentului pozitiv pe parcursul executării pedepsei penale se desprind ca urmare a resocializării penitenciare a condamnatului, reprezentând, per ansamblu, un proces complex, care constă în activitățile socio-educative desfășurate de personalul penitenciar prin intermediul unui complex de măsuri cu caracter educativ, juridic, social, organizatoric, psihopedagogic etc., activități ce sunt aplicate în scopul modificării sistemului lui de valori antisociale având ca scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnați, cât şi de către alte persoane, numărul de stimulări pe perioada detenției, numărul sancțiunilor disciplinare, numărul de participări în activitățile educative în cadrul penitenciarului, caracteristica din partea membrilor de familie, cunoscuți, rude și prieteni, numărul condamnărilor, situația familială, predispoziția deținutului de a repara prejudiciul moral și material.

Cât privește cel de-al *doilea aspect* prevăzut de legiuitor privind ***evaluarea psihologică a condamnatului în scopul stabilirii riscului de recidivă***, urmează a fi supuse aprecierii prevederile Regulamentului-Cadru de activitate a comisiilor speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate, care la pct. 53, 55, 57 stabilesc că, psihologul din cadrul instituției penitenciare, urmare a parvenirii listei persoanelor care se încadrează în prevederile art. 4, 5, 7 sau 8 din Legea nr. 243/2021, în cel mult 10 zile lucrătoare pentru fiecare 10 condamnați, va

realiza evaluarea psihologică a acestor persoane în conformitate cu metodologia și fișa de evaluare a riscului de recidivă prevăzute la anexa nr. 6. ***Rezultatele evaluării riscului de recidivă se prezintă condamnatului pentru informare, fapt consemnat în fișa de evaluare a riscului de recidiv***ă. ***Fișa de evaluare a riscului de recidivă se prezintă și se argumentează de către psiholog sau consilierul de probațiune în cadrul ședinței comisiei speciale pentru fiecare condamnat în parte.***

Conform anexei nr. 6 al Regulamentului-Cadru de activitate a comisiilor speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate, rezultă că, prin „risc ridicat de recidivă" se înțelege predominarea factorilor criminogeni ce condiționează o recădere infracțională; „risc mediu de recidivă" – prezența redusă a factorilor criminogeni ce condiționează săvârșirea unei noi infracțiuni, dar prematură pentru diminuarea comportamentelor negative viitoare; „risc redus de recidivă" – prezența redusă sau lipsa factorilor criminogeni ce condiționează săvârșirea unei noi infracțiuni și duc la încetarea comportamentelor negative viitoare".

Potrivit anexei nr. 7 al Regulamentului-Cadru de activitate a comisiilor speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate, rezultă trei categorii a nivelului de recidivă și anume, „scăzut", „mediu", „sporit".

Aici, instanța de recurs învederează că, aceste condiții nu au fost respectate de către organul care pune în executare pedeapsa penală sub formă de închisoare iar de aici și nici instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că la judecarea speței urma a analiza în mod meticulos cele expuse de către avocat în expunerile sale, or întrunirea comisiei speciale în cauza lui Lincauțan Ion urma a fi realizată în vederea formării unui răspuns clar și motivat asupra întrunirii sau nu a condițiilor aplicării actului de clemență, dat fiind că, conținutul pct. 61 din *ordinul nr. 44 din 18-02-2022 cu privire la aprobarea Regulamentului-cadru de activitate a comisiilor speciale privind aplicarea amnistiei în privința persoanelor condamnate* la care face trimitere organul extrajudiciar prin răspunsul *nr. 5/1711 din 26.04.2022* nu a fost motivat în mod esențial și nici instanța de judecată nu a luat în considerație semnificația juridică a acestuia, urmând ca la o nouă rejudecare a cauzei în fond instanță să analizeze această normă și în dependență de cumulul total al circumstanțelor cauzei să emită o soluție legală și întemeiată.

În contextul celor relevate, instanța de recurs reține că, încheierea contestată este bazată pe o apreciere superficială, unilaterală și neobiectivă a circumstanțelor cauzei, fără a da o apreciere obiectivă probelor și, prin urmare concluzia instanței este neîntemeiată, or instanța de fond urma să verifice și să statueze asupra tuturor cerințelor de fapt invocate, dar și să le supună cercetării prin prisma circumstanțelor cauzei, având în vedere normele de drept aplicabile la caz, pronunțându-se asupra acestora prin actul procesual adoptat.

În acest sens, Colegiul penal conchide că, eroarea admisă de către instanța de fond echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, ceea ce implică casarea încheierii integral, cu remiterea cauzei la rejudecare de către instanța de fond, în alt complet de judecată, pentru înlăturarea erorilor admise.

La rejudecarea cauzei instanța de fond urmează să înlăture lacunele comise, să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate de către participanții la proces.

Potrivit prevederilor art. 7 Codul de procedură penală, *procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod.*

Conform art. 20 a Constituției Republicii Moldova, *orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătoreşti atunci când drepturile, libertățile şi interesele acesteia au fost violate.*

Colegiul penal consideră că, argumentele invocate de participanții la proces sunt importante pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns concret în hotărâre. Pe când abținerea instanței ierarhic inferioare de furnizarea unui răspuns explicit la un şir de argumente invocate, constituie o încălcare a art. 6 alin. (1) CEDO, deoarece participanților nu le-a fost acordată posibilitatea de a şti dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse, şi în ultimul caz, cauzele acestei respingeri.

Din cele expuse mai sus, instanța de recurs statuează că concluziile neclare, incomplete, incerte expuse de instanțele ierarhic inferioare fără a se arăta o apreciere a argumentelor invocate de reclamant constituie o nemotivare a hotărârii, iar nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

Din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Procedând în asemenea mod, instanța de fond n-a acordat deplină eficiență prevederilor legale astfel, la judecarea cauzei, se constată erori judiciare. Aceste erori judiciare se exprimă prin modul de cercetare şi apreciere a probelor prezentate de părți, de gradul de percepție şi analiză a materialului cauzei raportat la conținutul normativ pe care se bazează cererea, astfel nemotivarea hotărârii, prin prisma practicii CEDO se echivalează cu neexaminarea fondului cauzei.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța care a examinat fondul nu a efectuat, prin ce au fost încălcate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea încheierii atacate şi remiterea cauzei la o nouă reexaminare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Astfel, reieșind din faptul că erorile admise de către instanța de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul penal va remite cauza dată la o nouă reexaminare în instanța de fond.

La o nouă examinare, instanța de fond urmează să înlăture lacunele comise, să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate de către participanții la proces.

Pentru motivele expuse mai sus, Colegiul penal admite recursul declarat de avocatul Daniela Botezatu în interesele condamnatului Lincauțan Ion, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Central din 31 iulie 2025, casează încheierea integral şi dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Colegiul penal reține că, deși recursurile declarate vizează formal trei încheieri distincte ale Judecătoriei Bălți, sediul Central, acestea se află într-o legătură indisolubilă, fiind pronunțate în cadrul aceleiași proceduri de examinare a cererii privind aplicarea actului de amnistie în privința condamnatului Lincăuțan Ion.

În acest context, instanța de recurs subliniază că încheierea din 11 iunie 2025 (privind excepția de neconstituționalitate) și încheierea din 08 iulie 2025 (privind expertiza psihologică) reprezintă acte procesuale intermediare, care au influențat în mod direct soluția adoptată pe fond și au determinat cadrul probator și normativ în care instanța de fond s-a pronunțat.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală, instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei atunci când eroarea judiciară nu poate fi corectată în procedura de recurs.

În speță, Colegiul penal constată că soluția pe fond a fost pronunțată fără o examinare completă, contradictorie și efectivă a cererii de aplicare a legii amnistiei față de condamnatul Lincauțan Ion, iar această deficiență își are originea inclusiv în refuzul instanței de fond de a examina pe fond excepția de neconstituționalitate și în refuzul administrării probei esențiale – evaluarea psihologică independentă a riscului de recidivă.

În aceste condiții, menținerea încheierilor intermediare din 11 iunie 2025 și 08 iulie 2025 ar conduce la limitarea artificială a cadrului rejudecării, prejudicierea

dreptului condamnatului de a-și susține cauza în mod efectiv, golirea de conținut a trimiterii cauzei spre rejudecare.

Prin urmare, casarea doar a încheierii de fond, cu menținerea încheierilor intermediare, ar fi contrară scopului art. 449 Cod de Procedură Penală și ar transforma rejudecarea într-o procedură formală, lipsită de eficiență.

Suplimentar, Colegiul penal reține că respingerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate prin încheierea din 11 iunie 2025 a fost realizată fără indicarea concretă a hotărârii Curții Constituționale pretins relevante, fără analiza identității de obiect, normă și critică constituțională, precum și fără verificarea incidenței art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova și a art. 4 din Legea cu privire la Curtea Constituțională.

Aceasta deoarece, în jurisprudența constantă a Curții Constituționale și a instanțelor naționale s-a statuat că existența unei hotărâri anterioare nu exonerează instanța de obligația de a verifica dacă excepția ridicată este identică sub toate aspectele.

În ceea ce privește încheierea din 08 iulie 2025, Colegiul penal constată că refuzul efectuării expertizei judiciare psihologice independente a afectat însăși esența procedurii prevăzute de art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243/2021.

Or, evaluarea riscului de recidivă a condamnatului nu este o chestiune secundară, nu reprezintă o formalitate, ci constituie o condiție legală indispensabilă pentru aplicarea actului de amnistie.

În lipsa unei evaluări psihologice efective, contradictorii și verificabile, instanța de fond s-a substituit specialiștilor, a formulat aprecieri generale și abstracte privind „comportamentul negativ” și a lipsit condamnatul de posibilitatea reală de a combate concluziile administrației penitenciare.

Potrivit practicii CEDO (a se vedea, mutatis mutandis, *Mirilashvili c. Rusia*, *Stoimenov c. Macedoniei*), refuzul administrării unei probe decisive pentru soluționarea cauzei, fără o motivare pertinentă și suficientă, constituie o încălcare a art. 6 §1 din Convenție.

În aceste condiții, menținerea încheierii din 08 iulie 2025 ar priva rejudecarea de caracterul său efectiv și ar perpetua viciile procedurale deja constatate.

Colegiul penal subliniază că, potrivit art. 7 Cod de Procedură Penală , art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 CEDO, condamnatul are dreptul la o examinare reală a cererii sale, la administrarea probelor relevante, la un răspuns motivat la toate argumentele invocate.

Rejudecarea cauzei trebuie să fie una plenara, iar nu limitată de încheieri intermediare afectate de vicii de procedură.

În consecință, casarea concomitentă a tuturor încheierilor pronunțate în cadrul aceleiași proceduri este singura soluție care restabilește echilibrul processual,

garantează efectivitatea dreptului la apărare, permite instanței de fond să se pronunțe liber, complet și legal asupra tuturor chestiunilor incidente.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c) Codul de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursurile avocatului Daniela Botezatu în interesele condamnatului Lincauțan Ion, declarate împotriva:

-încheierii Judecătoriei Bălți sediul Central din 11 iunie 2025 prin care s-a respins cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate;

-încheierii Judecătoriei Bălți sediul Central din 08 iulie 2025, privind respingerea efectuării expertizei judiciare psihologice, independente, de evaluare a riscului în privința lui Lincauțan Ion

-încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 31 iulie 2025, privind respingerea cererii condamnatului **Lincauțan Ion** cu privire la aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX de la proclamarea independenței RM nr. 243 din 24.12.2021 - se admite, cu casarea integrală a acestora și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului Judecător: Judecător: Judecător: